

Til

den høitærede Bestyrelse for Fællesrepræsentationen for dansk Industri og Haandværk.

I Anledning af den under 14de November modtagne Skrivelse angaaende det nye Toldlovsforslag skal Bestyrelsen for Centralforeningen for Grov- og Kleinmede samt Fjernvarefabrikanter i Jyds Stift efter Bemyndigelse tillade sig at udtale, at det i Løbe-Nr. 106, 107 og 109 Opførte, der navnlig vedrører Fjernindustrien, altsaa os, efter vor Mening er for meget jammentrængt og derfor sikkert vanskeligt at skjelne imellem, hvad der er raat og hvad forarbejdet Arbejde og under hvilken Told-sats dette eller hint er sat. Efter vor Mening burde for de forskjellige Grene af Fjernindustrien opfattes en nogenlunde klar Specifikation som f. Ex., hvad vedrører Kleinmedefaget: Laase, Dørrigler, Hængsler, Kramper, Dyrer, Værktøier og lignende, men Alt hvad forstaas ved færdigt Arbejde er jammentrængt under Løbe-Nr. 109. Tolden bør for, hvad i dette Nummer tænkes henhørende, sættes betydelig høiere, da det ellers i Fremtiden, navnlig i Kleinmedefaget, vil blive umuligt at arbejde. I Bemærkningerne til det foreslaaede Toldlovsforslag, Pag. 2348 sidste Stykke, findes en Sammenstilling som Struестikker, Syle, Vognfjedre, Raffelovne, Thepotter, Symaskiner, Decimalvægte og meget Andet, hvilken synes os som en ret mærkelig Sammenstilling, hvad angaar Toldsatzen for disse Sager. En Symaskine og en Thepotte, en Syl og Decimalvægt burde ikke sættes i samme Told, for Symaskinen og Decimalvægten er Tolden for lav, for Thepotten og Sylene vel bedre passende. En Omfordeling af de i ovennævnte Løbe-Nr. 106, 107 og 109 opførte Gjenstande, en fuldstændigere Specifikation og en høiere Told-sats er sikkert nødvendig, navnlig saaledes, at Alt, hvad kunde henregnes til raat Materiale, blev saavidt muligt toldfrit, og alt Forarbejdet som Laase, Vogne, Maskiner, Værktøier og isvrigt Alt, hvad der kan forarbejdes her i Landet, blev for at indføres belastet med en saadan Told, saa det var muligt for Landets Haandværkere at bestaa overfor Udlandets Overproduktion.

Den herværende Centralforening udtrykker, at den fuldstændig er imod den i Lovforslaget under Løbe-Nr. 106, 107 og 109 opsatte Sammenstilling af Gjenstandene, saavel som imod den for samme opførte Told, og at den fuldtud slutter sig til Fællesrepræsentationen for dansk Industri og Haandværks Udtalelse til Landsstingets Toldudvalg, der findes aftrykt i „Betænkning over Forslag til Lov om Told- og Skibsafgifter“, afgiven til Landsstingets Udvalg den 8de Mai 1882, og hvoraf vi navnlig vil fremhæve

Marhus Smedelaugs Udtalelse, der foreslaar, at Tolden paa Laase bør sættes til 50 Ore pr. Pd., paa alle Arter Opsafhængsler til 25 Ore pr. Pd. og paa sammenfilede Hængsler til 40 Ore pr. Pd., at Tolden paa de under Løbe-Nr. 103 henhørende Gjenstande af Jern og Staal skal forhøies til 33 Ore pr. Pd., idet dog Decimal- og Balancevægte skulle ansættes til 35 Ore pr. Pd., finere Vægte 40 Ore pr. Pd., lukkede Vogne til 100 Kr. pr. Stk. og andre Vogne til 60 Kr. pr. Stk.

I et senere forefindende Stykke: „Alt Tolden for Symaskiner og andre finere Maskiner bliver sat til 35 Ore pr. Pd.“

Der næst skal vi tillade os særlig at fremhæve de i Løbe-Nr. 106 opførte raasmedede Arbejder, som i en følelig Grad vil vanskeliggjøre Skibsmedens Eksistens, hvorfor vi formene, at saadanne Gjenstande som Skjoder, Kones, Hager, Divelskløer, Heye extra samt færdige Værktøier af Staal burde henføres under Løbe-Nr. 110.

Derjom denne vor Udtalelse ikke bliver tagen til Følge og Loven vedtagen i sin nuværende Form vil det blive umuligt for Størstedelen af Landets Smede, særlig Kleinmedene, i Fremtiden at uddanne Lærlinge.

Ovenstaaende er enstemmig vedtaget paa Generalforsamlingen
den 1ste December 1889.

Bestyrelsen.